

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

יעסם תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

פרשת שלח מסות

גדרות לאן נכנסו למקנינו פה וערים למפיו פירם
חסים היו על מקונם יוחר מצניהם וצנותיהם
שסקדיוסו מקניהם אמר להם פמה לא כן עשו העיקר עיקר והמטע
ספל צנו לכם חמילה ערים למפכם ואח"כ גדרות ללאנכם עכ"ל
וקבלו מוסר ואמרו אח"כ מפיו נשינו מקנינו וגומר ירגיל המלך
אח לשונו וטבעו בדרך חכמה ומוסר :

פרשת מסעי

אלה מסעי בני ישראל וגומ' המסעות הם כמו גליות והם
מכפרים * גם מי שמכחה רגליו והוא גולל
למקום תורה וסולך ללמוד אז מסע שלו ע"פ ד' לכן היו הרמסונ
מהגרטים מביחס לילך ללמוד תורה ובפרט רשבי וזכיר
וחלמידיו וסימך לא ולמד :

בפרשת

מסעי מדבר מהגוף הגוף הוא נרמק פנשמ
ורעשה ג"כ צללם אלקים ע"כ צהורג נפש מישראל
באשר עשה כן יעש' לו כי הפריד הנשמ' מהגוף והאלים נעש' צלל
אלקים באלו הפריד למעל' חיי הנפש מהגוף העליון ולהנרמק א'
מניח מלאכה מהפרידו מהצנין קודם צא העת * ע"כ לא מל'
פנוח לנפשו עד כי נקם ינקם הרולח כמו שמלינו צרות גבו
היזרעאלי בגאמר וחלא הרוח * ולפיכך לא תקחו כופר שאפיו
ימחול גואל הדם או הצ"ד אינו כלום כי הנרמק אינו מחפיים * זא'
סרגו צסוגג אזי אין לו דמים כי סאלקים אנה לידו דהיינו מדח סד'
שלמעל' מ"ס מגלגלין חוב ע"י חייב ולריך להיות גולה למקו
סדין דפיינו מתנה לוי' כי הלויס מלד הגבור כנודע כי חס"ד גבור"
ח"ת הם כסן לוי ישראל ובעיר מקלטו ישב עד מות כ"ג כי סבו
הנחרג פ"י האדם והנשמה מהחלקת ממנה גם היא הולכת בגול
עד זמן רבון הרולם י"ח וצמוס פ"ג שנשמחו סולכת למעלם צם הו
צחוד סבאים * ומלינו דבראם אף צלל הריגס כשהנשמ' סו
צמקלט נגאלת ע"י מיחה אדם גדול כמו שרמו הזהר מקור סכמ
פרשת מנעני כי בעיר מקלטו ישב וגומר זהו שפנינו צניס גולדו
ללדיקים במיחתם בחייהם לא זכו ובמיחתם זכו ולכן כל מעש
הקצ"ס אפיה ומרמס על סכל כי כל נשמ' אשר החפרד מזה העול
ואין לה צמוס לסחלבס * ע"י סנפרד מזה העולם צלל צניס ואין
גואל

פר
אל לריך
הם מסועס
אל והחלב
בסעיף מקני
זכיר
לדו
סוף
ש"ד
שלי
ככלל בשמ
שדון
פסוק אל
שמה רו
רוע כי א'
וחו
זכס אחס
סוכת למס
תקור
הרמק

אל לריך הנשח' ליטב בעיר מקלטו שהוא מקום שהנשחית
הם חסוטים עד מות הכהן הגדול שהוא ה"ח שהוא מן לריך
אל והתלצות בזה העולם ואשח' אינה לריכה ליבוס בשבילו
בשמים תקיימת אזי הוא לטיבת הנשמות אחרות המתגבגלים
בעולם כדי שיכולין להתלבש בו :

מורה נבוכים

פליק ספר במדבר :

פרשת דברים

אלה הדברים הוכיחן סמך למוחו • מלבד מה

שאזכרם ומלמד בחייו דבר יוב ביימו
וכיחן בחוכמה מוסר סמך למוחו • וכן ראוי לעשות כל חסידך

לדורו • וגם כל אצול לבני ביתו כמו שעשה יעקב לבניו :

דבר עליכם ככם אלף פעמים פרש"י זהו מכלי כו' חלאתי

כחוב בקונטרסי האר"ל משה בנימין פרש"י א"ל

דלת יור עולם אלף זהו

דרי בצרכם בכל לבבו ובעל נפשו בכל מה

שכלל בשמו כך ראוי להאדם לאהוב את ישראל בגופו ונפשו

ומאודו :

שהוכיחם בדברי מוסר סיפר מעלתם הבו לכם אנשים

חכמים וגבונים וירועים ובומר • הוא ע"ד

הענין שפסוק אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ואלהצדק

שאתה רוצ' לזכות את אהר אל תאמר לי כך וכך אתה

רוע כי אז ישנאך ולא ישמע דבריך וז"ש אל תוכח לץ שלא תוכיח

מוחו בדרך זילזול לומר לו לץ אתה רק אדרבה תאמר לו

חכם אתה וא"כ תרפס היא לאיש במדך לעשות כה וכה • זהו

הוכח לחכם כלומר תעטנו לך לחכם אז יאהצדק וישמע לקול דבריך

ויקבל מוסר :

תקרבו אליו בלכת פרש"י בערבוזיאל ולהלן הוא אומר

ותקרבו אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם ותאמרו

אנחנו קריבם סיתם סגנת ילדים מכבדים את

בוקטם

יד

פירש
וכנותיהם
יקר והטעם
אזכרם עכ"ל
דגיל האדם
:
: וזו גליוה וה
ו והוא גול
יו הרשע ונ
"י ותביר
דק סנשמו
נפש מישראל
ע נעם' צלל
ולתנרלם א
ע"כ לא מל
צרות גבו
כופר שאפי
זפיים • זא
ינו מדח סד
גולה למקו
זס"ד גבור"
ג כי סגור
הולכת בגול
זעלם צם ה
ששחנש' ס
מקור חכמ
צנים גולד
לכן כל מעש
ד מוס העול
צנים ואין
גואל